LIBRIS | We know books

institut ramon llull
Publicarea acestei cărți a fost posibilă, în parte, cu sprijinul unei subvenții oferite de Institutul Ramon Llull.

Colecție coordonată de Natașa Galche
Traducere de Andra Aprodu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BONILLA, ROCIO
Lucas Kent & Greta Rouge : Cum am aflat că sunt pe jumătate vampir / Rocio Bonilla. - Bascov : Elicart, 2026
ISBN 978-606-768-455-1

821.134.2

Titlul original: Lucas Kent & Greta Rouge. Com va començar tot
© Text & illustrations: Rocio Bonilla Raya, 2024
© First published by Edicions Bromera, 2024 (www.bromera.com)

© Editura Elicart, 2026
Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii ELICART.

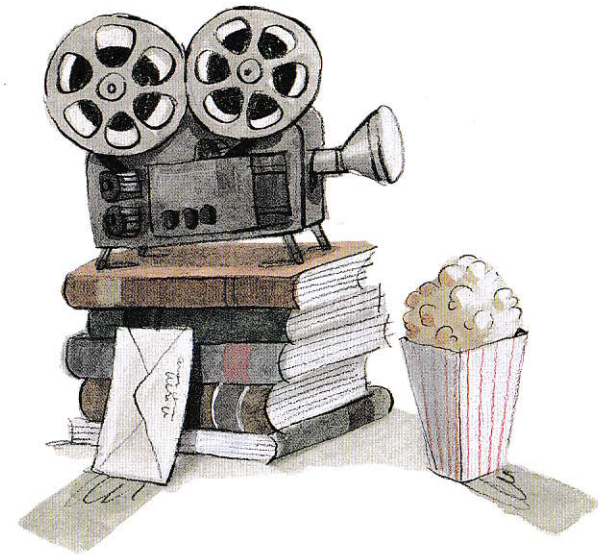
Pentru COMENZI vă puteți adresa la:

call center: 0372 560 595
e-mail: comenzi@edituraelicart.ro
site: **www.edituraelicart.ro**

LUCAS KENT & GRETA ROUGE

Rocio Bonilla

Cum am aflat că sunt pe jumătate vampir

ELICART

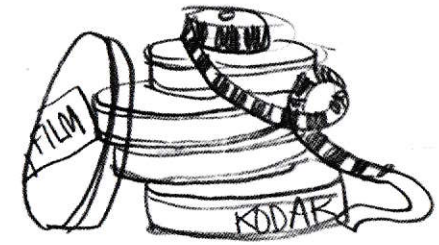
LIBRIS

CUPRINS

LIBRIS | We know books

1. Despre mine 5
2. Familia mea 11
3. Scrisoarea 15
4. Casa 23
5. Greta 33
6. Biblioteca 41
7. Portretul misterios 49
8. Descoperirea neașteptată 61
9. Și acum? 71
10. „Normal” 77

LIBRIS We know books

Lucas

1
DESPRE MINE

Eram un copil *normal*. Sau, cel puțin, așa credeam.

Aveam o familie *normală*, un tată *normal* și o mamă *normală*, care aveau locuri de muncă *normale*. Mai aveam o soră mai mică cu care mă certam în mod absolut *normal*.

Locuiam într-un apartament *normal*, de fapt cam mic, deci era aproape *normal*, și mergeam la o școală *normală*, alături de alți copii *normali*

LIBRIS | We know books

care făceau glume cât se poate de *normale*.

Aveam o înălțime destul de *normală* pentru vârsta mea. Nimic la mine nu era ieșit din *normal*, iar asta îmi convenea. Mă rog, cu excepția *caninilor*[1], acei colți moșteniți de la mama, care ieșeau puțin în afară și pe care nici aparatul dentar nu reușise să-i îndrepte. Bietul dentist, după un an și jumătate în care s-a tot chinuit cu aparatul meu dentar, într-un final a trebuit să se dea bătut. Va proceda la fel și cu sora mea, peste câteva luni, când își va da seama că singura *ciudățenie* a familiei noastre nu poate fi corectată.

[1] *canini* – dinții noștri ascuțiți care seamănă puțin cu dinții de câine (de aici vine și numele)

Apropo, nu m-am prezentat. Mă cheamă Lucas, Lucas Kent, deși la școală mi se spune Kentucky. Sora mea mă strigă „Lucaf", dar nu mă deranjează, fiindcă ea spune la „soare" – „foale", iar la „sus" – „fuf". Când eram mic, mama îmi spunea cu drag Luki. Uneori, îi mai scapă și acum, dar eu mă prefac că nu-mi pasă.

LIBRIS We know books

2
FAMILIA MEA

Familia este importantă. Cel puțin, așa cred. Sau... de fapt, așa se spune. Problema e că n-ai de ales: când te naști, primești deja o familie și, pe deasupra, n-ai dreptul s-o returnezi sau s-o schimbi.

Una peste alta, am o familie destul de bună și, de aceea, mă consider noroc-cos. Până la urmă, având în vedere că